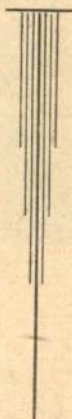

RETTE SEJRE

OPTAGET AF
NORDISK FILMS CO.

INSTRUKTØR:
HOLGER-MADSEN

PERSONERNE:

Ivar Alm, Ingeniør.....Hr. Alf Blütecher
 Sonja.....Fru Ellen Rassow
 Efka.....Frk. Zanny Petersen
 William Davis.....Hr. Gunnar Helsingreen
 Harry Montell, Ingeniør, Alms Ven og Kollega..Hr. Erik Kameworff

AFDELINGERNE:

Arbejdet optager kun i ringe
 Grad Ingeniør Alms Interesse.
 Et anonymt Brev.
 Sonjas Fødselsdagsfest.
 Afskedigelsen.
 Paa Natkaféen.
 Et skæbnesvangert Møde.
 I Ingeniør Alms Hjem.
 Alvorlig Afslutning paa en munter Aften.
 Da Ivar Alm vaagnede efter Nattens Hændelser.
 — Det maa jo være sket, efterat jeg er gaaet!
 — Jeg husker kun, at I kom op at skændes.
 — Vi maa flygte!
 — Gaa hen i Banken og hæv denne Check!
 Sonjas Afskedsbrev.
 Paa Vej opad mod Tindernes Ode.
 Ivar Alm graver sin Hule.
 En uhyggelig Oplevelse.
 En Grav i Ødemarken.
 Den følgende Vinter.
 Den gamle, syge Bjergfører og hans Datter Efka er faret vild i Fjeldene.
 Et Menneskeskrig.
 — Fremmede, din Fader er død!
 Samlivet.
 Ødemarkens Søn!
 En Solskinsdag gik de ned fra Fjeldet.
 I den fremmede By.
 Ivar søger Plads som Maskinarbejder.
 Ivar antages paa Prøve.
 Et halvt Aar senere, Ivars me-

kaniske Snille vækker Opmærksomhed.
 Ti Aar senere.
 Ivar staar som Fabrikens Direktør.
 Et Gensyn!
 — Det kan vi tjene mange Penge paa.
 Sonja paa Direktørens Kontor.
 — Du maa hjælpe mig!
 — Vil De følge den Dame ud.
 I Ivars Hjem.
 — Hvad der end sker, staar jeg ved din Side.
 — Jeg melder mig selv til Politiet i Dag.
 — Det var Far, de talte om!
 Harry er Spejder og har Spejderinstinkt.
 — Jeg véd, at han dræbte Montell!
 I Retten.
 — Jeg kan skaffe et vigtigt Vidne, hvis Hr. Dommeren blot vil vente en halv Time.
 Paa Hospitalet.
 — Spørg Patienten nu. Hun har højest en Snæs Minutter tilbage at leve i.
 — Paa Natkaféen traf jeg min onde Skæbne, William Davis...
 ... Efter Festen opstod en Strid mellem Ivar og Vennen, Harry Montell...
 ... William Davis havde sagt mig, at han vilde vente paa mig...
 ... og ham var det, som dræbte Montell...
 — Patienten er død!
 Retten sejrer!

Retten sejrer.

Den unge Ingeniør Ivar Alm bliver en Dag kaldt ind til sin Chef, der bebrejder ham, at han i altfor ringe Grad interesserer sig for sit Arbejde, medens han nyder Ry for at være en kendt Gæst paa Byens Natrestauranter, hvor han færdes i Selskab med den berygtede Eventyrerske „Sonja Solsort“. Desværre frugter Chefens Formaninger intet, og kort Tid senere modtager Ivar Alm sin Afsked. Brevet med Meddelelsen herom naar ham en Aften, da Sonjas Fødselsdag fejres ved en Fest i hans Hjem, men gør ikke stærkere Indtryk paa ham, end at han foreslaar Selskabet af afslutte Aftenen paa en kendt Natkafé...

Da Ivar næste Morgen vaagner, finder han sig liggende paa sin Divan. Idet han rejser sig, støder hans Fod mod et menneskeligt Legeme — og halvt skjult under Divanen finder han Liget af sin Kollega og Ven, Harry Montell. Forundret gnider han sig over Panden — men Hukommelsen nægter at komme ham til Hjælp. Han husker vel, at han for Spøg har duelleret med Vennen, fordi denne

A/S „FOTORAMA“ ejer
 Filmen, saavel som dens
 Plakat- og Program-
 tekst o. a. lign. Materi-
 ale, med absolut Eneret

Ved Misbrug vil der bli-
 ve nedlagt Forbud og
 Erstatningskrav gjort
 gældende mod Vedkom-
 mende 121212121212

gjorde lidt Kur til Sonja. Men hvornaar blev Spøgen til Alvor.

Han spørger Sonja, men hun ryster uforstaaende paa Hovedet. Det maa være sket, efter at hun er gaaet.

Hurtig tager Ivar sin Beslutning: Han og Sonja maa flygte! Han sender Sonja hen i Banken for at hæve den Check paa 3 Måneders Gage, hans Chef har sendt ham — men hun vender ikke tilbage. I et Brev beder hun ham tilgive hende. Hun kan ikke leve sammen med en Morder. Hun maa gaa sine egne Veje.

Ivar Alm drager da sin Vej alene. Han kører med Toget langt, langt mod Nord, indtil Bjergenes sneklædte Tinder lyser ham i Møde fra det fjerne. Hos den gamle Renhyrde i Dalen køber han det nødvendigeste Husgeraad, med hvilket han tager Vejen opad mod Tindernes Øde. Han vil tilbringe Vinteren oppe paa Fjeldet, og højt oppe graver og bygger han sin Hytte. I mange Maaneder er Elven, der flyder tæt forbi hans Hule, hans eneste Adspredelse i Ensomheden, der — alt som Tiden gaar — føles mere og mere knugende.

Et helt Aar har Ivar boet i Fjeldene, og Ensomheden tynger ham som et Aag — og i Ensomhedens Spor fulgte Angsten. Men en Dag, da han sidder i sin Hule, hører han et Skrig . . . et Menneskeskrik! Han skynder sig ud i Sne-

stormen og møder to Mennesker, den gamle, syge Bjergfører og hans Datter, Efka, der er faret vild i Bjergene. Den gamle Bjergfører er da allerede bukket under for Anstrengelserne, og det falder i Ivars Lod at fortælle den fremmede Kvinde, at hendes Fader er død.

Men Efka bliver hos Ivar og føder ham en Søn!

Et Aar glider bort. Solen staar højt over Fjeldet. Af de første Dryp fra Jøklernes Top fødes Elven, der paa sin Vej ned mod Dalen vokser sig stor og stærk . . . det bliver Foraar paa ny. Ivar og Efka har besluttet at vende tilbage til den civiliserede Verden, og en Solskinsdag gaar de ned ad Fjeldet og kommer til Renhyrden i Dalen, der giver Ivar rede Penge for de Dyreskind, han bringer med sig.

Under sit Ophold i Fjeldene har Ivar fundet Liget af en Mand drivende med Strømmen. Paa Liget finder han en Samling Papirer lydende paa en Maskinarbejder Nilsson, og disse Papirer har han — dikteret af et mærkeligt Instinkt — opbevaret, og de kommer ham nu til Hjælp, da han staar ene i den fremmede By og skal søge Arbejde. Han bliver antaget paa Prøve paa et stort Jernstøberi. Han gør sig hurtigt bemærket. Hans mekaniske Snille vækker hans Overordnedes Opmærksomhed. Man tilbyder ham, da der er gaaet et halvt Aar, Pladsen som Værkfører, og i

Løbet af en halv Snes Aar, baner han sig, gennem sin Dygtighed, Vejen til Direktørstillingen.

Fabriken fejrer sit 50 Aars Jubilæum, i hvilken Anledning Ivar hyldes af sine tallose Skarer af Underordnede, der har forsamlet sig foran hans Bolig. Han træder ud paa Altanen for at tale til Mængden . . .

I Folkemassen befinder sig to Mennesker, der genkender Ivar Alm — nemlig Sonja og én Mand ved Navn William Davis, en brutal Slyngel, i hvis Magt Sonja har været fra den Dag, hun forlod Ivar, og som aldrig har sluppet sit Tag i den stakkels Kvinde. Han øjner straks Mulighed for en Forretning og sender straks Sonja op til Ivar. Hun kommer for at bede om Hjælp, forklarer hun, men Ivar fornægter sin Fortid og lader hende vise bort.

Rasende beslutter William Davis selv at opsøge Ivar Alm, men overraskes ved at finde sit Offer kampberedt. Truslen om Politiet gør intet Indtryk paa Ivar Alm, der netop efter Samraad med sin Hustru har bestemt selv at ville melde sig. Forbitret styrter William Davis sig ind paa Ivar. Det kommer til en frygtelig Kamp mellem de to Mænd, men Ivars og Efkas Son, der er Spejder, kommer i sidste Minut sin Fader til Hjælp. Det lykkes dem at overmande Banditten, og de telefonerer efter Politi. Netop som Lovens Haandhæver kommer til Stede, springer Sonja, der har

overværet hele Optinet mellem de to Mænd, ud paa Altanen og styrter sig ud over dens Gelænder . . .

Samme Dag afholdes der Forhør, og William Davis fremkommer da med Paastanden om, at den nuværende Direktør for det store Jernstøberi er en tidligere Morder. Sigtelsen vækker Opsigt i Retten, og da Ivar ikke er i Stand til et gendrive den, tegner Forholdene sig en Overgang alt andet end lyse for ham. Da træder Sønnen — den lille Spejder — frem i Skranken og anmoder om, at Sonja, der ligger døende paa Hospitalet, maa blive afhørt. Assessoren indvilger, og Retten sættes i Sygeværrelset, og i de sidste Minutter, Sonja har tilbage at leve, fortæller hun, at den, der myrdede Harry Montell, var — William Davis. Hun havde den Aften, det var hendes Fødselsdag, truffet ham paa Natkaféen, og han, der engang tidligere i hendes Liv havde været hendes onde Skæbne, havde da svoret, at nu, da han havde fundet hende igen, vilde han aldrig mere slippe hende. Om Aftenen sent ventede han hende udenfor Ivar Alms Bolig. Da det trak ud med hendes Komme, skaffede han sig gennem et aabentstaaende Vindu Adgang til Lejligheden. I Ivar Alms Arbejdsværelse blev han Vidne til et Syn, der bragte ham til Raseriets Rand. Paa Divanen laa Ivar — træt af Nattesviren var han falden i Søvn, men faa Skridt derfra kæmpede Sonja med

Harry Montell, som i sin Rus forglemte sig overfor Vennens Elskerinde. Ude af sig selv af Forbitrelse styrtede Davis trem mod den unge Mand — som næste Morgen af Ivar Alm blev funden som Lig.

Den ulykkelige Kvinde har med sin Tilstaaelse gjort rigelig Bod for den Skade, hun i sin Tid tilføjede Ivar Alm. Lettet for en tung Byrde drager hun sit sidste Suk — og Efka trykker tilgivende hendes hvide Hænder til evigt Farvel.

